

Cén fáth go raibh Dia a chur ar an crann ar eolas maith agus olc i lár an ghairdín?

“Más rud é nach bhfuil sé ag iarraidh sin a tharlóidh, cén fáth a chur go crann i lár an ghairdín – agus ní taobh amuigh de na ballaí na Paradise *” A chinneadh Veronika a Die, Paulo Coelho. Do Mari, carachtar san úrscéal ‘A chinneadh Veronika a Die’, an scríbhneoir Paulo Coelho, ba díbirt ó Ghairdín na Eden an lánúin treallach agus gan bonn dlíthiúil “... ach le haghaidh briseadh an dlí treallach, gan aon fhoras dlíthiúil ithe torthaí ar maith agus olc “Ditto. Mar sin féin, is féidir leis an gceist thuas a fhoirmliú gan eagla aon phionóis, nó atá cion ina sacrilege nó blasphemy. Aidhm a fháil amach cén fáth a chur Dia an crann an eolas maith agus olc i measc an ghairdín gan aon bhac a cosc ar an fear a rochtain a fháil air, áfach, comhairle maith a thabhairt faoi deara go bhfuil an gníomh a iarraidh ceist, agus ag brath ar a iarrann an cheist is féidir, teach an chuid is mó éagsúil i n-intinn bulge.

Cén fáth go raibh Dia a chur ar an crann ar eolas maith agus olc i lár an ghairdín?

Níor chóir an cheist seo a dhéanamh ach trí atheists, skeptics, magicians, spiritualists, agus sruthanna eile smaointeoirí secular, ach ní mór é a dhéanamh go príomha ag Críostaithe. Ní féidir liom a chiallaíonn ‘Críostaithe’ le fulcrum trí reiligiún, mhoráltacht, ná aon fhoirmiúlacht, ach iad siúd a chreideann i ndáiríre an fhoirceadal Chríost.

Is féidir an cheist a chur le chéile gan eagla aon phionóis, nó atá cion ina sacrilege nó blasphemy. Aidhm a fháil amach cén fáth a chur Dia an crann an eolas maith agus olc i measc an ghairdín gan aon bhac a cosc ar an fear a rochtain a fháil air.

Ach tá sé ciallmhar a thabhairt faoi deara go bhfuil an gníomh a iarraidh ceist, agus ag brath ar a iarrann an cheist is féidir, teach an chuid is mó éagsúil i n-intinn bulge.

Chun tuiscint a fháil peculiarity seo ceisteanna féin, in iúl dúinn ar ais chuig an ócáid i Eden:

An 'nathair' iarr ceist ar an bhean, ["An bhfuil Dia dúirt go deimhin, 'ní bheidh tú ag ithe ar gach crann an ghairdín"](#) (Gen. 3: 1). An 'nathair' ag iarraidh a fhios acu, nó a cheistiú ar an ordanás Dhiaga? Cad dearcadh spreagtha an ceistitheoir?

Fógra cad a d'fhéadfadh an 'nathair' cunning leis an gceist a chur léi,

- D'iarr sé aird Eve ar na torthaí ar an eolas ar chrainn maith agus olc;
- béim ar an smaoineamh maidir Le cosc níos measa, misplaced agus riamh ann;
- An raibh an bhean a bhraitheann féin-cinnte ag léiriú an 'nathair' eolas níos fearr;
- Dá bhrí sin, rinne an bhean theipeann tearmann a ghlacadh i focal Dé, agus;
- Fuair sé an deis a nochtadh ar an bréag a tháirgtear an botún.

Is í an cheist, 'Cén fáth go raibh Dia a chur ar an crann i lár an ghairdín' ábhartha agus ní mór a dhéanamh nuair a bhfuil tú an fonn a fhios, áfach, ag brath ar an chomhthéacs, nó an t-am a dhéanta, a úsáid chun flatten. Tabhair faoi deara:

*“Más rud é nach bhfuil sé ag iarraidh sin a tharlóidh, cén fáth a chur go crann i lár an ghairdín – agus ní taobh amuigh de na ballaí na Paradise *”* A chinneadh Veronika a Die, Paulo Coelho, São Paulo, Foilsitheoir Earth Bhrasaíl, 2006, Leathanach 108. .

Nuair a bhíonn Le ceisteanna mar seo amháin Moltar go maith a sheiceáil cad é an spreagadh taobh thiar de:

1. fonn a fhios acu, nó;
2. áiteamh a cháineadh, a flatten, etc?

Tagraíonn pointe eile a chur san áireamh ar an staid mhothúchánach an ceistitheoir.

Ba chóir go mbeadh an cheist ar an scáileán a dhéanamh, áfach, níor chóir duine disown sé ach an chuimhneacháin éagothroime mhothúchánach. Cén fáth a cheistiú divinity cúiseanna ach amháin nuair nach bhfuil tú go maith as, nuair a chailleann tú gaol, nuair a thagann sé amach as caidreamh frustrating, nuair depressed, nuair i mbásanna, tubaistí, etc?

Más mian leis an ceistitheoir a fháil chun an fhírinne nach féidir iad a chur i mbaol emotionally.

Tá sé ar eolas go bhfuil an eolaíocht nua-aimseartha ar cheann de na fadhbanna an uirlis, is é an uirlis anailíseach imeachtaí eolaíochta áirithe. Conas chun anailís a dhéanamh adamh gan an uirlis anailíse isteach an dinimic an adaimh? Má anailís ag an micreascóp, an solas féin jutting isteach sa adamh Ní chuirfidh sé isteach ar an méid atá ag breathnú, cur isteach ar an tomhais agus diagnóis? De réir a thabhairt isteach ruaimeanna áirithe i gcealla chun é a fheiceáil, ná cur isteach ar an dinimic a comhdhúile?

Beidh siad ag rá anailís a bhraitheann go hiomlán ar an gcaidreamh loighciúil, is é an duine atá ag lorg freagra tiomanta emotionally? Má tá na ceisteanna, an bonn Le haghaidh aon chuardach eolais, beset cheana féin Le teacht chun cinn

gnéithe claonta?

Leanann sé go, má tá duine gcontúirt emotionally, cloisfidh tú ach cad ba mhaith leat a chloisteáil, agus a fheiceáil ach amháin cad ba mhaith leat a fheiceáil. Dá bhrí sin, “ní mór dúinn ráiteas fíor an rá tóir: “. Tá an dall siúd nach “mbeidh a fheiceáil”

Ós rud é go d’iarr an diabhal an cheist chun an bhean, “An bhfuil Dia dúirt go deimhin,” Ní bheidh tú a ithe ar gach crann an ghairdín “(Gen. 3: 1), ag cur béime cosc nach raibh go héifeachtach ann, go leor smaointeoírí éisteacht amháin agus a fheiceáil ar an ordanás Dia thug fear cosc. Fiú amháin cúisigh Dia a chur faoi deara an fear a disobedience, nó go chum Dia an pionós.

Ach cad a dúirt Dia a fear? An bhfuil atheists a léamh an méid a dúirt Dia? An bhfuil na léirmheastóirí oscailt agus a léamh go héifeachtach leis an leabhar a bhfuil na taifid ar cad a dúirt Dia?

Fógra cad a dúirt Dia, “[As gach crann an ghairdín mayest thou shaoirse a ithe ...](#)” (Gein 2:16). Cad Dia béim? Dia béim go raibh an fear saor in aisce, agus d’fhéadfadh sé feidhmiú ag toil. D’fhéadfadh Adam ithe faoi shaoirse ar gach crann an ghairdín, áfach, béim ar an ‘nathair’ an bhean ach cosc.

Tá sé iontas go in aon chúiseamh i gcoinne Dia cite chuid focal mar atá taifeadta i Genesis, go háirithe, “[As gach crann an ghairdín thou mayest shaoirse a ithe ...](#)” (Gein 2:16). De ghnáth lipéadaigh na torthaí ar an eolas maith agus olc crann amháin ‘torthaí forbidden’. Agus na torthaí go bhfuil riamh ‘toirmeasc’ mar gheall ar na crainn a d’fhéadfadh fear a ithe ‘faoi shaoirse’.

Ionduchtú ‘nathair’ doiléir an fhírinne dóibh siúd a ghlacadh delight i léiriú go maith leo a gcroí. Mícheart a chónascadh ar an gceist claonta ar ‘nathair’ ordanás Dhiaga, agus a léirmhíniú sé ach mar toirmeasc. Bhuel an preacher dúirt: “[Tá](#)

an amadán Níl aon delight i eagna, ach amháin chun a léiriú cad áthais do chroí” (Seanfhocal 18: 2).

Cad atá le feiceáil sa ordanás Dhiaga? Dia a thabhairt Adam feidhmiú bheidh saor in aisce!

Dia a chur ar an crann an eolas maith agus olc i measc an ghairdín, gan aon bhac a chosc fear a ithe ar chuid torthaí a thabhairt duit saoirse.

Más rud é nach raibh an crann ar eolas maith agus olc a chur i measc na crainn eile Eden, bhí Adam héifeachtach saor in aisce? Tá saoirse nuair nach bhfuil aon teorainneacha? Conas saoirse a dhearadh gan tagairt bunaithe?

Níl aon teorainneacha do Dhia? Tuigtear go bhfuil Dia saor in aisce, ach ní féidir sé bréag. Ní féidir le Dia dul ar ais ar a chuid focal. Ní féidir sé gealltanús agus nach gcomhlíontar! Cé go bhfuil Dia Dia Cuireann, a chuid focal! Mar sin féin, tá sé an abairt deiridh na saoirse!

Níl an saoirse i déanamh an méid atá chrosadh roimh an cumas a dhiúltú nó gan a bheith toirmisce.

Gan an crann agus gan rabhadh Dhiaga ní bheadh aon feidhmiú na saoirse, agus tá an fear nasctha Le Dia, fiú i gcoinne a dtola. An riail (saor in aisce) agus an eisceacht (ach) dul le chéile a bheith indéanta feidhmiú na saoirse (Gen. 2:16 -17). D’fhéadfadh gach crann ghairdín a shampláil faoi shaoirse, ach, ba chóir fear a mheas go má ith sé an chrainn an eolas maith agus olc a bheadh, iompróidh na hiarmhairtí (scaradh ó Dhia).

Cé a cruthaíodh saor in aisce, ní bheadh aon chúis saoirse den sórt sin más rud é nach raibh Adam an deis fíor a fheidhmiú. Cad é an tsaoirse gan an deis a bheith sclábhaithe? Roghnaigh nach bhfuil an forbidden i ndáiríre saoirse toisc nach bhfuil sé cónaí i thoirmeasc roimh, ar an bhféidearthacht diúltú rud éigin is féidir: dhaoirse.

Díreach mar a comaoineach le Dia (saol) Tá riocht freasúla a dhíol ar an glory Dé (bás), a bheith le Dia saoirse, agus choimhthiú ó Eisean sclábhaíocht go pheaca.

Ach amháin i gcás ina bhfuil an Spiorad Dé, tá saoirse, mar sin ach Dia fear saor in aisce agus saol (2 Corantaigh 3:17).

Ní raibh Adam iarracht na torthaí a bheith saor in aisce, mar gheall ar a triail a bhaint, a ritheadh an riocht gabhadh, faoi bhráid a gcinneadh féin.

Ag pointe éigin a bhí faoi bhrú Adam chun cinneadh a dhéanamh?

Tá saoirse paitinne, soiléir, le haghaidh nach raibh Adam brú isteach a dhéanamh ar aon chinntí. Bhí sé saor in aisce, mar nach raibh aon chineál de cos ar bolg a bheadh bhfeidhm air chun cinneadh a dhéanamh.

Ní raibh a fhios Adam na hiarmhairtí a gcuid gníomhartha? Ní raibh sé an t-eolas chun cinneadh a dhéanamh? Bheadh sé a bheith ina blessing aineolas?

Is é an streachailt ar fhaisnéis, diúltú aon réimeas polaitiúil a sháraíonn an ceart chun faisnéis a tairiseach don chine daonna thar na céadta bliain. Ach cén fáth cúisigh ionduchtú disobedience Dé dheonú ceart chomh daor go Adam nuair ar an eolas maidir leis na hiarmhairtí a gcuid gníomhartha?

Tá fear saor in aisce ach amháin nuair a fhios agat na hiarmhairtí a gcuid gníomhartha. Tá fear saor in aisce nuair a bhíonn tú cead chun cinntí a dhéanamh. Tá fear saor in aisce nuair a bhfuil tú an t-eolas a gcuid cinntí féin a dhéanamh.

Bhí an ordanás Dhiaga ar aon bhealach treallach, seachas aon chóras dlí go bhfuil an fear a chum riamh. Is é an ordanás Dhiaga an abairt is sublime an spiorad an dlí: mar aidhm é a sócmhainní is tábhachtaí de dhéantús an duine a chaomhnú – an saol agus saoirse.

Cé nach ithe torthaí ón gcrann, bheadh Adam fós beo (aontaithe le Dia), toisc go raibh an toradh soiléir: surely bás (coimhthiú ó Dhia). Cé go mbeadh staonadh ón gcrann eolais maith agus olc Adam fós saor in aisce, ach tar éis ithe, a dhéanamh a bheadh ina phríosúnach do chinneadh féin.

Do Mari, carachtar san úrscéal 'A chinneadh Veronika a Die', an scríbhneoir Paulo Coelho, ba díbirt ó Ghairdín na Eden an lánúin treallach agus gan bonn dlíthiúil *"... ach le haghaidh briseadh an dlí treallach, gan aon fhoras dlíthiúil ithe torthaí ar maith agus olc"* Ditto.

Ní féidir a shamhlú go bhfuil duine éigin, agus a úsáid mar shampla na hargóintí de charachtar Mari, nasctha le córas dlí atá tarraingthe suas ionas nach bhfuil daoine gnáth tuiscint a fháil ar riachtanais, agus tá sé seo córas chothaíonn an prionsabal nach féidir aon duine a éileamh aineolas ar an dlí, ceist go raibh arbitrariness i ordanás an Eden.

Bheadh treallach má Dia reachtaíocht chun a leasa féin, ach bhí sé i gceist leis an ordanás a thugtar do Adam amháin a chaomhnú an méid a bhain leis an fear. Déan duine éigin faoi dhliteanas coiriúil, fiú amháin nuair a bhíonn aineolach ar an dlí, is é a reachtaíocht chun tairbhe an dlí, nach bhfuil an subordinate an dlí.

Níl aon rud sa corrlach a cúisigh Dia arbitrariness, ach ba mhaith na accusers a chur ar an ordanás Dhiaga i fionraí, fiú ina gcónaí faoi chóras dlí a navigates na prionsabail níos ísle ordanás diaga. Cé go bhfuil an ordanás Dhiaga aidhm ag an dá rud is luachmhaire a tugadh le fear a chaomhnú, na córais dlí an lae inniu a molta le coinbhleachtaí leasa a idirghabháil, a bheith eminently pionósach. Mar shampla: mharú duine éigin a thagann síos go dtí pianbhreith príosúnachta.

Is é an chúisimh go invented Dia an pionós tríd an ordanás a thugtar do Adam bunaithe ar loighic simplistic gan imscrúdú fiú na fíricí a thuairiscítear sa Bhíobla *"Dia (...) Ar a*

mhalairt, scríobh an dlí agus fáil ar bhealach a chur ina luí duine éigin a bhriseadh, ach a bheith in ann a chumadh Pionóis
“idem.

“Agus i gceannas ar an Tiarna Dia an fear, ag rá, As gach crann an ghairdín thou mayest ithe faoi shaoirse, ach an crann an eolas maith agus olc, ní bheidh tú ag ithe; sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely “(Geineasas 02:16 -17).

Cad é an iarmhairt de dhéantús an gcinneadh a ithe na torthaí ar an eolas go maith agus olc? Bás. “Ní raibh an bás as a rinne Dia tagairt deireadh na feidhmeanna ríthábhachtach de chuid an chomhlachta, mar nuair a thagraíonn do bás fisiciúil an fear Úsáideann sé an téarma ‘filleadh ar deannaigh “.

Má bhí ach Adam and Eve i Eden, bheadh siad bás a bhfuil? Ba mhaith leis an gcinneadh a ithe na torthaí mar thoradh ar coimhthiú, ina bhac idir Dia agus fir. Níl ach an téarma “bás” chun cur síos ar an riocht ‘nua’ ábhartha fear tar éis titim.

Nuair a thug an rabhadh Dia: ‘Ní bheidh tú ag ithe’, a bhí comharthaíochta go más thuilleadh mhian fhear a bhaineann le agus ag brath ar an Cruthaitheoir (saol), a leas a bhaint as í féin ar an eolas ar na torthaí maith agus olc. Mar a bhí an fear saor in aisce, más rud é nach an chuid is mó ag iarraidh a cónaí sa spleáchas cúram agus eolas ar an Tiarna, d’fhéadfadh ‘a bheith’ ar leith ó Eisean (bás).

Tar éis ithe na torthaí ar eolas go maith agus olc, tá fear a bheith cosúil le Dia, a fhios agam go maith agus olc. Tógadh an bhacainn enmity (bás, scaradh, coimhthiú...), agus chuaigh an fear ar a imirt ag an t-eolas a fuarthas.

Dia oppresses aon duine (Job 37:23), agus tempt duine ar bith a bhfuil olc (James 01:13), dá bhrí sin, an titim de dhéantús an duine nach raibh a thagann as an Creator. Ba é an fear a sheol an láthair an Creator.

Tar éis ithe na torthaí agus bás (coimhthiú), tháinig an fear daor a bheith a chinneadh féin. Cé a bheith cosúil le Dia, a fhios agam go maith agus olc a bhí choimhthiú Dia, dá bhrí sin, iarradh,, de bheith i seilbh a gcuid féin. Nuair roinnte an glory Dé, ní raibh an fear mar a Dhia, agus a fhios go maith agus olc, ach tháinig Dia as gach rud. As gach crann an ghairdín a bhí curtha go bhfuil ag an Tiarna d'fhéadfadh an fear a ithe faoi shaoirse, leis an titim, bhí fear i seilbh an t-eolas is gá agus is gá a choinneáil ar an sweat ar a brow (Gen. 3:19).

An coinníoll Ádhaimh ionann an Mac a bhainistíonn a athar fuascailt: seasamh Leo féin. Nuair a bhí aithne air go leor till agus claonadh an gairdín Dé, anois, amach as an ghairdín, cuireadh an talamh dealga agus bhfeochadan a tháirgeadh, agus mar sin provesse fear dá slí bheatha tríd an sweat a brow (Gen. 3:18). Ní raibh an obair pionós, mar d'oibrigh an fear ó bunaíodh é a chur sa ghairdín.

Tháinig an fear 'neamhspleách' tar éis an titim, agus bhí a caitheadh amach as an Garden of Eden chun tús a toil treabhadh talamh "deacair" a tháirgeann Allais i gcomhréir leis an mbeart de dhéantús an obair (Gen. 3:23). Tabhair faoi deara go bhfuil difríocht mhór idir 'saoirse' (saol) agus 'neamhspleáchas' (bás). Nuair a bheidh sé saor in aisce, tá gaol bunaithe idir na páirtithe, ach neamhspleáchas á mbunú, tá caidreamh gearrtha amach.

Sula raibh an fear titim saor in aisce chun a chinneadh cibé acu atá nó d'fhan scartha féin as an Creator. Tar éis an titim, tháinig chun bheith ina daor ar a chinneadh féin toisc nach bhfuil na modhanna chun filleadh ar an Creator. Cé a lorg go leor ar ais go dtí an Cruthaitheoir ar a gcuid féin, tá doomed le teip.

Ar ais go beo is féidir ach amháin tríd an Cruthaitheoir féin, ag cur in iúl grámhar trína chuid focal. Toisc nach raibh an fear a thabhairt creidmheasa (chreid) an focal go raibh sé ar

feadh a saoil, an bealach amháin go bhfuil an fear ar ais go dtí an saol chun a chreidiúint i an focal an incarnate Word – Críost, a bhí bainteach i Eden le ‘teofanicamente’ le Adam.

Sin é an fáth a deir Críost: “An té a chreideann i Mise, mar tá an Scripture sin, sruthanna maireachtála sreabhadh uisce ó laistigh dó” (Eoin 07:38). Just a gcreideann an Scriptorúir! Ní gá duit mar a rinne Oíche, go in ionad a chreidiúint i an focal an íomhá a chur in iúl Dé, d’iarr a focal a neartú **“Agus dúirt an bhean go dtí an nathair, As na torthaí ghairdín crainn ithe, ach an chrainn atá i lár an ghairdín, dúirt Dia, ní bheidh Ye itheann sé, ní beidh sibh lámh a chur air, lest ye bás “(Gen. 3: 2 -3).**

Bhí sé go leor chun a chreidiúint an focal an Tiarna a dúirt sé leo go ‘bás surely’ bheadh má úsáideann an tsaoirse a bhí acu, agus itheann an crann an eolas maith agus olc. Tharlódh de bharr an nathair, trína chéile Eve an ordanás, a chuir béim ar an tsaoirse, ar an airdeall agus go cúramach, rud a chiallaíonn sé ‘dlí’ go docht prohibitive: **“Ní bheidh feidhm ag Ye itheann sé, ní beidh sibh lámh a chur air, lest ye bás”** (Gen. 3: 3).

Gcás nach bhfuil ach ‘dlí’ amháin prohibitive in ionad an ordanás a chuireann saoirse, oibríonn an lust i fear, mar a thuiscint an saoirse an ordanás mar go docht commandment (Dlí), oibríonn pheaca gach lust. Mar shampla: Eva fhéach agus chonaic go raibh an crann go maith le haghaidh bia, taitneamhach don tsúil agus inmhianaithe a dhéanamh ar cheann ciallmhar (Mar a mheas sí an ordanás a bheith docht commandment, pheaca tríd an aithne oibrigh gach lust), resorted sí na torthaí agus ith.

Fiú más rud é nach bhfuil an cosc (dlí) pheaca, tá a fhios fear amháin lust nuair a bhíonn Le an toirmeasc (dlí). Saoirse ‘de gach crann mayest thou shaoirse a ithe’ Bhí peaca marbh, mar ina gcónaí gan dlí mar an gcéanna, toisc go bhfuil an dlí (toirmeasc) réasúnaíocht ach amháin chun na transgressors (1

Tim 1: 9), agus an ordanás faoi chúram saor in aisce. Amháin toirmeasc 'Ní bheidh a ithe ar sé, pheaca cheapann ócáid, toisc go gcríochnaíonn sé suas ag obair ar gach lust.

Cé go raibh saoirse fear ina gcónaí, ach tá an toirmeasc 'nach Eat de', faoi stiúir an lust don pheaca thug bás. Tabhair faoi deara go bhfuil an aithne a bhí ar feadh an tsaoil, bhí bás. Tá an cheannasaíocht (ordanás) naofa, cóir agus go maith, agus an dlí (toirmeasc) Santa, áfach, pheaca ócáid le fáil sa ordanás atá maraíodh an fear. Sin le fáil ach amháin ócáid mar gheall ar, a tharlódh de bharr an cheist ar an nathair, thuig Oíche gur teoranta an ordanás docht dlí prohibitive, agus tríd an aithne 'nach budh ithe', deceived pheaca di agus mharaigh sí.

Dá bhrí sin, ní mór aon léamh na scriptúir a thuiscint go áit a bhfuil an Spiorad an Tiarna go bhfuil saoirse, ach an dlí ina n-aonar worketh wrath: Beidh do pheaca teacht i gcónaí ócáid sa dlí trí lust.

Is é an dlí a fhorchuirtear ach ar chiontóirí (1 Tim 1: 9), agus mar gheall ar an transgressors (Gal 3:19). An dá bhí an dlí, "a itheann an chrainn a ordaigh mé tú a ithe" (Geineasas 3:11), mar an dlí de Moses chur leis mar gheall ar an transgression, mar go n-oibríonn sé ar an wrath Dia, in ionad cúraim ordanás, atá údar maith leis an righteous (1 Tim 1: 9).

A bhuaigh an 'nathair', bhí Eva leor chun cloí leis an ordanás Dhiaga mar a rinne Críost nuair a dúirt sé, "Tá sé nach bhfuil scríofa ag arán a dhéanann fear beo, ach ag gach focal a fáltais ó bhéal no Dia amháin" (Mt 4 : 4). Níl difríocht idir:

- Cad a dúirt Dia rá, "Ar gach crann an ghairdín thou mayest ithe faoi shaoirse, ach an crann an eolas maith agus olc, ní bheidh tú ag ithe; sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely "(Geineasas 02:16 -17);
- Cad a dúirt Oíche, "Ó na torthaí ar an crann an ghairdín a ithe, ach ar na torthaí ar an crann atá i lár an

ghairdín, dúirt Dia, Ye ní itheann sé, ní beidh sibh lámh a chur air, lest ye bás” (Gen. 3: 2 -3) .

Rinne sí dearmad go bhféadfadh na crainn ithe faoi shaoirse, a thug le conclúid cearr: “Ní bheidh feidhm ag tú a ithe de, ní beidh sibh lámh a chur air ...”.

Cé go saothraíonn an córas dlí an lae inniu ar an gciontóir a fhorchur ar an pionós forordaithe, an ordanás an Eden chur ach fear an eolas faoi na hiarmhairtí a gcuid gníomhartha. Ní raibh Dia a shaothrú an fear chun pionós a ghearradh air sular fhulaing an fear na hiarmhairtí a chinneadh sin ith na torthaí.

Cé go ndearna an nathair an t-eolas maith agus olc is tarraingteach do dhaoine ag ithe na torthaí, ach Dia rabhadh go má ith sí na torthaí, a bheadh an fear ina bhac idir fear agus Dia (bás, pheaca, coimhthiú, sclábhaíocht) a bhunú.

Má chuir Dia ina bhac idir fear agus an crann an eolas maith agus olc, a bhunú caidreamh distrust idir Creator agus creature. Níl cúisigh skeptics lá atá inniu Dia a dhéanamh ‘vóta’ muiníne i fear. Má bhí bhac idir fear agus an crann ar eolas maith agus olc a bheadh, a mhaíomh go raibh ag pointe éigin an fear saor in aisce.

Cad a dhéanaimid a fheiceáil? Cad é an cuspóir na ceisteanna atá á ardaithe inniu? Faisnéis a iarraidh ná a iarraidh a flatten Dia?

Tá aslú le coireacht, disobedience, éirí amach an ordanás seo a leanas?

“An Dia Tiarna commanded an fear, ag rá, As gach crann an ghairdín thou mayest ithe faoi shaoirse, ach an crann an eolas maith agus olc, ní bheidh tú ag ithe, sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely” (Geineasas 02:16 -17).

▪ Dia béim saoirse iomlán – “As gach crann an ghairdín

- thou mayest ithe faoi shaoirse...”;
- Fógra Foirmiúil gan aslú cinneadh: “... ach an crann an eolas maith agus olc, ní budh a ithe...”;
 - inspreagadh Airdeall, eolas is gá le cinneadh a: “... sa lá a itheann tú sin, beidh tú bás surely”;
 - de dhroim an chinnidh: “... bás surely”;
 - ‘dlí’ a ‘teagasc’ Well: saol agus saoirse.

Má tá an athchomhaireamh Bíobla a d’fhág Dia an crann gan rabhadh sa ghairdín, agus curtha i measc na crainn eile dá samhail, agus ngan fhios fear ith na torthaí agus a fuair bás, cúisigh Dia a bheith adh, éagórach agus gan grá as a chuid créatúir.

Mari, tar éis cheistiú an spreagadh Dé a chur ar an crann ar eolas maith agus olc i lár an ghairdín satirizes, an scéal de na himeachtaí tar éis titim de dhéantús an duine agus le fios go raibh Dia á sadistic:

“Nuair a bhí briste an dlí, a Dhia – an Breitheamh Almighty – fiú insamhladh ar shaothrú, amhail is dá mba a fhios acu go léir na háiteanna hiding is féidir. Leis na haingil ag faire agus amusing féin leis an prank (saol mór iad a bheith an-trína chéile, ós rud é gur fhág Lucifer Heaven), thosaigh sé ag siúl. Mari shíl mar sin sliocht Bíobla a dhéanfadh radharc álainn i scéinséir: na céimeanna Dé Breathnaíonn, scanraithe go mhalartú an lánúin eatarthu féin, na cosa stop tobann in aice leis an taisce “Ditto.

Cad é Mari dlíodóir an úrscéal, an bhfuil go leor ar bhonn lá go lá. Bain úsáid as a n-eolas gairmiúil, nó a n-oiliúint acadúil a flatten cad nach bhfuil siad a thuiscint.

Bheadh radharc i scéinséir Tá na céimeanna Dé i Eden? Dia Tá cosa? Dia insamhladh ar shaothrú? Bhí Dia sadistic?

Eolas dlíthiúil, stairiúil agus fiú eolaíochta nach leor í chun measúnú a dhéanamh ar na ceisteanna thuas. Ach má tá tú eolas Bíobla, níl aon bhac in aon sliocht Bíobla.

Go ginearálta féachana unwary an stráice an Dia Bíobla ina ghlóir agus SOILSE, áfach, déan dearmad go bhfuil an Bíobla tá imeachtaí theophany iomadúla. Is Theophany coincheap diagachta de chineál a chiallaíonn an léiriú ar Dhia in aon áit, rud nó duine. Na himeachtaí chomhaireamh Tagraíonn is suntasaí do mhuintir Abraham (Geineasas 18: 1 -2) agus Moses (Ex 3: 2 -6).

Ach tharla an theophany is tábhachtaí i Eden toisc go raibh Adam cruthaíodh ó deannaigh as an talamh agus bhí a bhaineann go díreach leis an íomhá a chur in iúl Dé – Chríost. Cé hé an íomhá a chur in iúl Dé? An scríbhneoir don Eabhraigh deir Críost, Mac Dé (Heb 1: 2 -3). Is é Íosa an íomhá a chur in iúl Dé, oidhre ar gach rud, agus tríd go raibh an domhan a rinneadh, lena n-áirítear a chruthú Adam (Seanfhocal 30: 4).

Nuair a dúirt Dia, [“Lig dúinn a dhéanamh fear in ár íomhá, i ndiaidh ár likeness”](#) (Gen. 1:26), ba é an íomhá a chur in iúl Dé i gceannas ar an tasc. Mar a chruthaigh Dia fear ina íomhá féin? An íomhá sainráite an Dia dofheicthe, an Word eternal a bhí a embody, freagrach freisin as gach chruthú, chruthaigh fear mar a figiúr (Gen. 1:27; Rom 05:14).

Ag meabhrú dóibh go bhfuil an figiúr an íomhá an-de na rudaí, ní mór dúinn ach glorified Críost an íomhá agus likeness Dé, agus fir amháin a reappear leis a bheith ag an cuspóir síoraí a bunaíodh i Eden is é sin le fear mar an íomhá de Chríost, de réir an fhís de Chríost, a bhfuil an íomhá a chur in iúl Dé (Gen 01:27).

Dia a chruthaigh fear i íomhá Chríost mar an ceann atá cosúil dó, is é sin, de réir mar a Mhac. Agus mar an fear a rinneadh i íomhá an Mac Dé? Mac Dé (íomhá Dé) chruthaigh sé. Is é sin, agus mar sin chruthaigh Dia fear an íomhá a Mhac, a cruthaíodh an Mac (Gen. 1:27).

Sin é an fáth déanta Dia (lámha) an fear deannaigh as an talamh agus breathed isteach ina (anáil) isteach nostrils (béal) (Gen. 2: 7). Thairis sin, chuir gairdín i Eden, agus

ansin chuir sé an fear, nach bhfuil an íomhá an-(in iúl) roimh figiúr de Chríost, a bhfuil an iúl (cruinn) íomhá de Dhia.

An Tiarna Íosa úsáid as a lámha a dhéanamh cúntóir do Adam (Geineasas 2:21), labhair leis an lánúin (Gen. 3: 8), agus éadaí a rinneadh don dá (Gen. 3:21). Nó ní raibh Adam cheilt toisc chuala sé footsteps roimh toisc go chuala sé an guth an íomhá a chur in iúl de Dhia. Hid siad toisc nach raibh mé ag iarraidh Dia (theophany = íomhá sainráite Dé) a chonaic iad gan costumes.

Mar a bhí Críost do Abraham, bhí an chuma chomh maith agus a bhaineann le Adam, a bhí ar a figiúr **“Do athair Abraham gáirdeachus a fheiceáil mo lá: agus chonaic sé é agus bhí sé sásta”** (Eoin 08:56; rom 05:14).

Dóibh siúd nach dtuigeann na himeachtaí, is cosúil comical an Dia uile-chumhachtach lorg lánúin sa ghairdín na Eden, ach bhí a bhaineann Adam leis an íomhá a chur in iúl Dé, do fuair sé uaidh an ordanás. Uaireanta an Tiarna thug cuairt ar an lánúin sa ghairdín, rinne amhlaidh i theophany, ní unfading ghlóir.

Ní raibh an Cuairt an Tiarna le guth de thunder, mar a breathnaíodh i láithrithe eile, sular labhair Adam le duine éigin a bhí a chuid cothrom, cosúil dó. Tar éis an titim, labhair Dia arís le Adam mar a bhí sé i gcónaí, agus ní le tine, tintreach, toirneach agus dorchadas tiubh a terrify dó.

Anois, nuair a d’iarr Dia iad a chríochnú an lá, chinn an lánúin a cheilt. I bhfad ó Dhia insamhladh ar tóir, roimh an lánúin a leagtar amach a cheilt. Ar deireadh, chun iad a “iarraidh arís: “? Cá “bhfuil tú” a dúirt Adam a baoiseanna agus an náire a bhaineann le bheith naked.

Tá an fear a bheith cosúil le Dia, a fhios agam go maith agus olc (Gen. 3:22). Adam and Eve tháinig an ‘nathair’ dúirt sé Leo (Gen. 3: 5), áfach, úsáid as coimhthiú ó Dhia.

Ní raibh sé Dia a fhorchuirtear le fir na mílte rialacha agus

dlíthe atá acu. Is é an gá atá Le rialacha agus dlíthe rud nádúr an-an duine.

Fiú amháin roimh sin, nuair a d'iarr an nathair, níos measa Oíche an ordanás Dhiaga: [“Ní bheidh feidhm ag Ye itheann sé, ní beidh sibh lámh a chur air, lest ye bás”](#) (Gen. 3: 3). Fir duit féin dlíthe, mar go chruthaíonn siad dlíthe, rialacha agus revel i saincheisteanna morálta. Pune ar bith nach bhfuil oiriúnach isteach ina rialacha.

Dia a chruthaigh an fear naked agus thug siad aon dlí i gcoinne nudity, ach bhraith an fear náire é féin, agus chinn ar uaithi féin chun iad féin a chlúdach (Gen. 3: 7).

Cén fáth flatten Dia, más rud é go raibh gach rud a chruthaigh sé go maith? [“Ach, O fear, a ealaín tusa sin do Dhia? Beidh an rud déanta a rá dó go chéile é, Cén fáth chumhra & fdot; orm a rinne sin? ”](#)(Rómhánaigh 09:20 -21) ?.

Na igniters fheiceáil ach amháin ar an ordanás Dhiaga bealach invented ag Dia chun pionós a ghearradh ar an fear, áfach, cén dlí múnla córas is fanacht fear chun pionós a ghearradh: córais dlí atá ann faoi láthair, nó an ordanás an Eden? Rud coisctheacha sa chóras dlí sa lá atá inniu?

Ar deireadh, go gcuirfí béim ar an ngá atá le ceisteanna a chur, áfach, áiféiseach d'fhéadfadh siad cosúil ar dtús má tá suim agat in eolas againn, áfach, nuair a bombarded le ceist, athbhreithniú a dhéanamh ar an intinn an ceistitheoir.

Tar éis a shoiléiriú an intinn an ceistitheoir, mura bhfuil tú cinnte, breathnú ar an freagra sa Bhíobla, mar a bhí an James Apostle soiléir nuair a dúirt sé: [“Anois, má easpa aon cheann de tú eagna, a iarraidh ar Dhia, a thugann le gach liberally agus gan oirbhire agus tabharfar ”](#)(James 1: 5).